

ה"ת 43130/08/15 NAMYOTHA SURASUK, KHAMDUANG - PHATTHANA נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

ה"ת 43130-08-15 SURASUK ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: .

לפני כבוד השופט יוסף סוהיל - סגן נשיא
המבקשים
1. NAMYOTHA SURASUK
1. KHAMDUANG PHATTHANA
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

1. ענייננו בבקשת המבקשים להחזרת תפוס, בהתאם להוראת סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחידוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "הפקודה").
2. כנטען בבקשה, המבקשים, אזרחי תאילנד, אשר שהו בארץ בהיתר, ועבדו בחקלאות לפרנסתם. בתאריך 17/08/2015 (ולא בתאריך 17/07/2015 כפי שצוין בטעות בבקשה), נעצרו שני המבקשים, נוכח החשד, כי החזיקו חומר החשוד כסם, ונתפסו עליהם כספים.
3. אלא שתיק החקירה נסגר בהיעדר ראיות, ובשל חוסר עניין לציבור; והטיפול בעניינם של המבקשים הועבר למישור המנהלי, לרשות האוכלוסין וההגירה, לשם גירושם מהארץ משפג תוקף אשרת השהיה בארץ.
4. נטען בבקשה, כי על כל אחד מהמבקשים נתפסו מזומנים בסך של כ-6,800 ₪ ועוד שטרות כסף תאילנדי, כמפורט בבקשה.
5. עוד נטען בבקשה, כי משאין בכוונת המשטרה להגיש כתב אישום נגד המבקשים, לא נותר כל נימוק המצדיק המשך תפיסת הכספים. מה גם שמדובר בשני נתינים זרים, אשר הגיעו ארצה בשל מצוקתם הכספית, וכי זקוקים הם נואשות לכספם.

6. בתגובתה התנגדה המדינה לבקשה.

לטענתה, לאחר שנתפסו הכספים, כשברשות המבקשים גם ציוד הימורים וחומר החשוד כסם, ומשנמצא כי הם שוהים בארץ שלא כדין, הוחלט על נקיטת הליך מנהלי לגירושם מן הארץ, ללא נקיטת הליך פלילי נגדם. משכך, הכספים נתפסו כדין, ואין, לטענת המשטרה, להתעלם מהעובדה שהמבקשים ביצעו עבירות פליליות עובר למעצרים.

המשטרה הוסיפה בתגובתה, כי בכוונתה להגיש בקשה לחילוט הרכוש שנתפס לטובת המדינה, מאחר ומדובר בכסף שהושג בעבירה, הלא היא ניהול הימורים.

7. בדיון שהתקיים ב-31/08/2015, חזרו המבקשים על בקשתם. ב"כ המבקשים ציין, כי למיטב ידיעתו אחד משני המבקשים כבר גורש מן הארץ.

נציג המדינה לא ידע לומר אם המבקשים כבר גורשו מן הארץ, אם לאו. עם זאת, אישר, כי שני המבקשים הועברו לרשות האוכלוסין וההגירה. כן שב ואישר, כי אין בכוונת המדינה להגיש נגדם כתבי אישום.

8. במהלך הדיון ניתנה לצדדים הפסקה להיוועץ, ואחריה שב נציג המדינה עם בקשות נוספות: א' - שהות של שבועיים כדי לבדוק אם יש לשני המבקשים חובות לרשויות המס השונות, שאם כן המדינה תבקש לקזז חובותיה; ב' - בחינת הליך לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה (זהו הליך גביה במקרים מיוחדים, כגון שהאדם עומד לצאת מישראל - ס"י).

דיון והכרעה:

9. סמכות המשטרה לתפוס חפץ, לרבות כספים, מעוגנת בהוראת סעיף 32 (א) לפקודה, כאשר תכלית התפיסה היא שהחפץ "עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה". כך גם עולה מהוראת סעיף 33 לפקודה: "...רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו (לשמור את החפץ - ס"י), עד אשר יוגש לבית-המשפט".

10. וכך מורה לנו סעיף 35 לפקודה, במידה ולא הוגש החפץ שנתפס לבית-המשפט: "אם תוך שישה חודשים מיום שנתפס החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח...". (ההדגשה שלי - ס"י).

מלבד התכלית של הצגת התפוס כראיה בבית-המשפט, שתי תכליות עיקריות נוספות קיימות: תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירה; ותפיסה למטרת חילוט (ר' קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק ראשון, ב', עמ' 715, והפסיקה שם).

11. ולענייננו, אמנם החפץ נתפס זה לא מכבר, וטרם חלפו שישה חודשים מיום תפיסתו, אלא שכבר

הוברר באופן חד-משמעי, כי אין בכוונת המשטרה להגישו לבית-המשפט מאחר ואין גם בכוונת המדינה להגיש נגד המבקשים כתבי אישום.

סבורני כי בנסיבות אלו, ומכוח הוראת סעיף 34 לפקודה, הנוקט בלשון ציווי, חלה על המשיבה החובה להשיב את התפוס למבקשים, מה גם שלא הוגשה בקשה כלשהי ע"י "תובע זכות" בתפוס, בהתאם לסעיף 34 לפקודה, כך שבית-המשפט אינו נזקק לשאלה באם קיים צד ג' הטוען לזכות בתפוס.

מטעם זה, גם ראיתי לדחות טענת המשיבה, כי אין להשיב את התפוס, כי ייתכן והמבקשים חבים כספים כלשהם לרשויות המדינה.

12. אין בידי לקבל טענת המדינה, בתגובתה, כי מדובר ברכוש שהושג על ידי המבקשים ע"י ביצוע עבירות פליליות.

זכותם של המבקשים ליהנות מחזקת החפות, וביתר שאת משנפלה החלטה שלא להגיש נגדם כתבי אישום.

סבורני, כי במקרה כזה, לא ניתן לחלט את הכספים, אלא במידה ותוכח זכותם של תובעים אחרים.

13. הנה אם כן, לא הוגש כתב אישום, לא הוגשה בקשה לחילוט התפוס, ולא הוגשה בקשה מטעם אדם התובע זכות בתפוס. משכך, אין אלא להשיב את התפוס למי שהחזיק בו ערב התפיסה.

14. על אף האמור, נוכח בקשת המדינה לקבלת שהות בת שבועיים כאמור בסעיף 8 לעיל, ראיתי לעכב את העברת התפוסים לידי המבקשים לתקופה של 15 ימים מהיום.

היה והוגשה על ידי המדינה, או אחת מרשויות המדינה בקשה בעניין התפוס, כי אז תיראה החלטתי זו כמעוכבת עד אשר יוכרע גורל אותה בקשה, אם תוגש.

לא הוגשה בקשה כאמור, תקיים המדינה אחר החלטה זו מיד עם חלוף 15 הימים.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ה, 03 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.